

یادداشت

سقوط شدید قدرت خرید کارگران طی یک دهه

- حمیدرضا امام‌قلی‌تبار، فعال کارگری**

حداقل دستمزد و مزایای قانون کار در سال ۱۳۹۵ معادل ۹۵۰هزار تومان بود. همان سال با این مبلغ می‌شد حدود ۲۴۳ دلار تهیه کرد. امروز در سال ۱۴۰۵ حداقل حقوق و مزایا ۲۲ میلیون تومان است؛ عددی که در نگاه اول شاید چشم گیر به نظر برسد اما حقیقت تلخ پشت این عدد، در بازار و سفره خانوار کارگری آشکار می‌شود؛ با این حقوق تنها می‌توان حدود ۹۵دلار خرید.

این اعداد یعنی در مقایسه با ۱۰ سال پیش، کار گر ایرانی ۶۴درصد از توان دلاری خود را از دست داده‌است. حتی اگر محاسبات را به‌یادآورد که باسید کالاهای واقعی سفره کار گر انجام دهیم، به‌نتیجه‌ای نگران کننده‌تر می‌رسیم؛ قدرت خرید حداقل حقوق امسال، حدود یک‌سوم قدرت خرید حداقل حقوق سال ۱۳۹۵ است. به بیان ساده و ریاضی، اگر بخواهیم قدرت خرید کارگران را به اندازه سال ۱۳۹۵ بازگردانیم، حداقل دستمزد قانون کار باید حدود ۶۰میلیون و ۵۰۰هزار تومان باشد نه ۲۲میلیون تومان.

این یعنی کاهش دوسوم از قدرت خرید در یک دهه. یعنی کارگری که در سال ۱۳۹۵ با حقوقش می‌توانست یک‌سیدمعقول برای خانواده تهیه کند، امروز با همان سبد روبروست اما با یک‌سوم از توان پرداخت. این نه تقدیر است، نه نتیجه شرایط بی‌المللی بلکه حاصل ۱۰ سال سیاست‌گذاری اقتصادی و مدیریتی است که کارگر را همیشهِ در آخرین حلقهٔ زنجیره تصمیمات قرار داده‌است. مشکل اصلی در اینجا نیست که در ایران، دستمزد همیشه به‌عنوان «هزینه» دیده شده، نه «سرِ ماهیه». کارفرما و دولت هر سال بر سر یک عدد چانه می‌زنند، آن هم نه بر اساس معیشت واقعی کارگر که بر اساس ملاخفلات بودجه و نرخ‌های رسمی تورم؛ نرخ‌هایی که سال‌هاست با تورم واقعی فاصله دارند و به همین دلیل هر مصوبه دستمزدی، حتی در بهترین حالت، نوعی «تأیید فقر» بوده‌است.

قانون کار و مصوبات شورای عالی کار مسیر را روشن کرده‌اند: دستمزد باید بر پایهٔ سیدمعیشت خانوار کارگری و نرخ تورم تعیین و به‌روز رسانی شود اما «به‌روز رسانی هزینه‌های معیشت» دقیقاً همان حلقه‌ای است که همیشه از آن عبور می‌شود. سیدمعیشت سال ۱۴۰۵ با سید سال ۱۳۹۵ یکسان نیست، نه فقط قیمت اقلام تغییر کرده بلکه ترکیب نیازهای خانوار نیز دگرگون شده‌است. انرژی، مسکن، درمان، آموزش، اینترنت و ارتباطات دیگر اقلام حاشیه‌ای نیستند و اقلام اصلی سفره امروز کار گرند. مادامی که سید معیشت با داده‌های روز و روشی شفاف محاسبه نشود، هر نرخ دستمزدی که روی آن نشسته باشد، عددی بی‌پشتوانه‌است. امروز که تورم خوراکِ هایه‌بسطوح بسیار بالا و حتی سفره‌های رسید به و پیش‌بینی می‌شود این موج به سایر کالاها و خدمات سرایت کند، موضوع ترمیم دستمزد دیگر یک مطالبه صنفی نیست بلکه یک ضرورت ملی و یک اقدام اجتماعی است. کاهش قدرت خرید کار گر پیامدهایی دارد که از مرز محیط کار فراتر می‌رود؛ افت بهره‌وری، رشد اشتغال غیر رسمی و مز‌بگیر ی بیمه، تضییع بازار مصرف، فرسودگی انسانی و در نهایت، فراری دادن نیروی کار از تولید به سمت مشاغل موازی.

ترمیم دستمزد نیز نباید فقط شامل حداقل بگیران باشد و باید تمامی سطوح مزدی و نیز بازنشستگان، مستمری بگیران و بازماندگان را در بر بگیرد چون شوک هزینه زندگی همه را یک جا درگیر کرده‌است. لازم‌ه این مسیر نیز چیزهایی است که بارها گفته‌ایم اما هر بار به تأخیر افتاده‌است: تشکیل کمیته دستمزد با حضور واقعی نمایندگان کارگران، محاسبه شفاف و مستند سید معیشت با داده‌های به‌روز و تعهد به‌روز رسانی سالانه هزینه‌های معیشت به جای مذاکره بر سر یک عدد سیاسی.

به‌عنوان یک فعال کارگری، این محاسبه را نه برای تذکره از برای نگرانی می‌نویسم. روزی کار گر ایرانی با ۹۵۰ هزار تومان معیشتی بر ازنده‌تر داشت تا امروز با ۲۲میلیون تومان. این جمله خودش کوتاه‌تر ین گزارش ۱۰ سال سیاست‌ناکار امداف اقتصادی است. پاسخ به آن هم شفاف است: بازارگردانن قدرت خرید، به‌روز رسانی مستمر هزینه‌های معیشت در مزد و پذیرفتن اینکه کار گر هزینه نیست بلکه شریک تولید است. تا وقتی این سه اصل منبای تصمیم‌گیری نباشد، سال بعد هم در همین روزها، یادداشت مشابهی با اعداد تلخ‌تر خواهیم نوشت.

اخبار کارگری

بازنشستگان شوش و هفت تپه خواستار ترمیم مستمری ها شدند

بازنشستگان شوش، کرخه و هفت تپه با انتشار بیانیه‌ای، ضمن اعتراض به تأخیر در پرداخت مستمری و مزایا و نگرانی درباره واگذاری دارایی‌های تأمین اجتماعی، خواستار شفافیت و پاسخ‌گویی مسئولان شدند. به گزارش ایلنا، بازنشستگان در این بیانیه با تأکید بر اینکه بخش مهمی از دارایی‌های تأمین اجتماعی حاصل حق بیمه‌های پرداختی و دستر جن بیمه‌شدگان است، خواستار رعایت حقوق بیمه‌شدگان و بازنشستگان در هر گونه تصمیم‌گیری درباره فروش یا واگذاری این دارایی‌ها، به‌ویژه در چارچوب بند «ت» ماده ۲۸ قانون بر نامه هفتم، شدند.

در این بیانیه آمده است: تأخیر در پرداخت مستمری و مزایا قابل قبول نیست و افزایش مستمری باید متناسب با واقعیت هزینه‌های زندگی و قدرت خرید بازنشستگان باشد. شوش، ضمانت‌داری‌های تأمین اجتماعی نباید بدون تضمین منافع بیمه‌شدگان و بازنشستگان واگذار شود.

در این بیانیه خطاب به کانون‌های بازنشستگی آمده است: کانون، نماینده بازنشسته است نه تماشاگر تصمیم‌هایی که مستقیماً با معیشت و آینده او ارتباط دارد. انتظار داریم کانون‌ها به جای سکوت با مواضع مبهم، شفاف، صریح و مطالبه‌گر باشند و درباره تأخیر در پرداخت‌ها، افزایش مستمری و وضعیت دارایی‌های تأمین اجتماعی موضع‌روشد خود را به‌بازنشستگان اعلام کنند. ما صدقه نمی‌خواهیم بلکه حق خود را می‌خواهیم. سال‌ها کار کردیم، حق بیمه دادیم و امروز انتظار داریم حاصل آن سال‌ها، امنیت و آرامش دوران بازنشستگی باشد. تأمین اجتماعی، هلق یک‌جبه دولتی نیست و پشتوانه میلیون‌ها بیمه‌شده و بازنشسته‌است.

در پایین این بیانیه آمده است: جامعه بازنشستگان شهرستان‌های شوش، کرخه و هفت تپه خواستار پرداخت به‌موقع مطالبات، بازنگری در افزایش مستمری و مزایا، صیانت از دارایی‌های تأمین اجتماعی، شفافیت در اجرای بند «ت» ماده ۲۸ و پاسخ‌گویی مسئولان و کانون‌های بازنشستگی است.

به گفته فعالان کارگری، بعد از اصلاح ماده ۵ قانون بیمه کارگران ساختمانی در سال ۱۴۰۲ و تلاش برای تهیه یک شیوه‌نامه، تاکنون هیچ اتفاق قابل توجهی برای بیمه کارگران ساختمانی نیفتاده و تأمین اجتماعی همچنان کمبود منابع را علت اصلی توقف بیمه کارگران ساختمانی می‌داند.

مرکز پژوهش‌های مجلس اخیراً در گزارشی به موضوع منلعی که بابت عوارض ساختمانی از سازندگان ساختمان دریافت می‌شود، اشاره و تأکید کرده که باید ریز هزینه کرد این منابع مشخص شود تا معلوم شود تأمین اجتماعی این منابع را کجا و به چه شکلی هزینه می‌کند. در این گزارش به رقم قابل توجهی که از این منابع صرف هزینه‌های اجرایی می‌شود، اشاره شده است.

«راضا هاشمی» فعال کارگری درباره این گزارش و منابع بیمه کارگران ساختمانی به ایلنا گفت: اگر مجلس بتواند نظارتی بر منابع بیمه کارگران ساختمانی داشته باشد، مطمئناً تأمین اجتماعی هم ملزم به شفاف‌سازی می‌شود. به‌عنوان نماینده کارگر معتقدم مشکل، کمبود منابع در ساخت و ساز نیست وقتی کارفرمایی ساختمانی می‌سازد و مبالغی که بابت پیش‌فروش یا خرید و فروش یک واحد تجاری پرداخت می‌شود، چندین میلیارد تومان است، چطور ممکن است توانایی پرداخت حق بیمه را نداشته باشد؟ بنابراین باید شهرداری‌ها مشکلی وجود دارد یا در خود تأمین اجتماعی.

نبود نظارت بر عملکرد شهرداری‌های کشور

وی ادامه داد: معتقدم نظارت بر شهرداری‌ها و بازرسی‌های مربوط به آن نباید فقط توسط تأمین اجتماعی انجام شود. اگر مجلس می‌خواهد به این موضوع ورود کند باید بر شهرداری‌ها همالغی که در یافت می‌شود و مکاتباتی که انجام می‌شود نیز نظارت داشته باشد. باید مشخص شود متر از بنا دقیقاً چقدر است و آیا حق بیمه ۲۳درصد بر اساس متر از واقعی در یافت می‌شود یا خیر؟ همچنین باید مشخص باشد که آیا متر دقیق‌ی از متر از بنا در اختیار تأمین اجتماعی قرار می‌گیرد یا نه؟ مثلاً اگر ساختمانی ۱۰۰ متر یا ۲۰۰ متر است، آیا دقیقاً همین متر از در سیستم ثبت و بر اساس آن حق بیمه محاسبه می‌شود؟

ساخت و ساز بدون مجوز، علاوه بر اینکه باعث می‌شود حق بیمه کارگران ساختمانی پرداخت نشود، خطرات و حوادث بسیار زیادی نیز برای کارگران ایجاد می‌کند. نمونه آن حادثه مترو و پل است

گزارش

انتقاد مرکز پژوهش‌های مجلس از شفاف نبودن محل هزینه عوارض ساختمانی

متروپل‌های جدید در اهاند

هاشمی گفت: اگر قرار است نظارتی انجام شود، ابتدا باید بر این فرآیند نظارت شود و بعد منابع صندوق نیز قابل بررسی باشد. باید صندوقی به‌صورت تفکیک‌شده برای منابع بیمه کارگران ساختمانی وجود داشته باشد تا بتوان دقیقاً بر منابع و هزینه‌کرد آن نظارت کرد. معتقدم درآمد منابع تا حد قابل قبولی وجود دارد اما در عمل، بیمه کارگران ساختمانی به‌درستی انجام نمی‌شود.

ماده ۱۰۰: راهی برای دوزدن تأمین اجتماعی

این فعال کارگری در مورد گزارش مرکز پژوهش‌های مجلس در رابطه با احتمال انحراف در هزینه‌کرد منابع دریافتی به نام حق بیمه کارگران ساختمانی گفت: به نظر من این انحراف ابتدا بایدس در موضوع ماده ۱۰۰ شهرداری‌ها بررسی شود. بخش درآمد‌های تأمین اجتماعی نیز باید نظارت بیشتری بر این موضوع داشته باشد.

وی توضیح داد: در برخی موارد، فرد بدون مجوز اقدام به ساخت‌وساز می‌کند و بعد از آن به ماده ۱۰۰ مراجعه می‌کند و جریمه‌ای به شهرداری پرداخت می‌کند. در

گزارش رقم قابل توجهی (بالای ۲ همت) به خود اختصاص داده است. هاشمی در رابطه با هزینه‌های اجرایی شهرداری گفت: ما همیشه نسبت به این موضوع و به‌خصوص بحث کارگزاری‌ها انتقاد داریم. وی ادامه داد: تشکل‌های ما در کشور مجوز رسمی از وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی دارند و در زمینه ساماندهی کارگران، آموزش‌های ایمنی و بهداشت و هماهنگی‌های لازم فعالیت می‌کنند و کارگران را به تأمین اجتماعی معرفی می‌کنند. بنابراین چه دلیلی دارد که تأمین اجتماعی دوباره از محل این صندوق برای کارگزاری‌ها هزینه کند؟

وی ادامه داد: برای مثال، استادکاری که ۱۵ سال است سابقه دارد، وضعیت بیمه او از ابتدای اجرای قانون

اشمامی گفت: جلسه مشخصی در این خصوص برگزار نشده و اگر جلسه‌ای برگزار شده باشد، هیچ گزارشی به‌شکل‌های صنفی ارائه نشده‌است. همچنین کارگرایانی که طریق انجمن‌های صنفی چند سال در فهرست نوبت قرار دارند و از طریق سامانه رفاهی به تأیید سربازس و بازرس رسیده‌اند، عملاً هنوز تعیین تکلیف نشده‌اند.

در حال حاضر سهمیه‌ها همچنان به همان روال قبلی است و در عمل برای جایگزینی لازم است سه نفر از فهرست بیمه خارج شوند تا بتوانان یک نفر را جایگزین کرد

شماره ۲۲۸۴ / یکشنبه ۵ مهر ۱۴۰۵ / ۱۵/ ربیع الثانی ۱۴۴۸ / ۲۷/ سپتامبر ۲۰۲۶

مشخص است و آدرس محل کارش نیز در سیستم ثبت شده و چرا باید هر سه‌ماه یکبار دوباره مورد بازرسی قرار بگیرد؟ این موضوع هزینه‌بر است. وقتی منابع کافی برای بیمه کارگران تأمین نمی‌شود، نباید چنین هزینه‌هایی صرف شود.

وی گفت: ببینید وقتی استادکاری کارت مهارت استادکاری دارد و سابقه فعالیتش نیز مشخص است، چه دلیلی دارد که هر سه‌ماه یکبار برای بازرسی به محل کار او مراجعه شود؟ سابقه او نشان می‌دهد که چند سال است در این حرفه فعالیت می‌کند و وضعیت او مشخص است.

وی افزود: این هزینه‌ها از صندوق پرداخت می‌شود و در نهایت به‌نام کارگر ثبت می‌شود. کاغذبازی‌ها انجام می‌شود، هزینه دریافت می‌شود و از منابع صندوق برداشت می‌شود اما در نهایت همچنان گفته می‌شود که منابع کافی وجود ندارد. این موضوع متأسفانه باید مورد بررسی قرار بگیرد. از سایر هزینه‌های اجرایی خبر ندارم اما معتقدم باید شفاف‌سازی در همه زمینه‌ها صورت گیرد.

فلاسهمیه‌ای در کار نیست

این فعال کارگری در خصوص وضعیت فعلی بیمه کارگران ساختمانی و سهمیه‌های جدید نیز گفت: اگر سهمیه جدیدی اختصاص داده شده باشد، تشکل‌های صنفی از آن اطلاعی ندارند. من به‌عنوان نماینده تشکل صنفی هیچ اطلاعی از اختصاص سهمیه جدید ندارم. وی ادامه داد: در حال حاضر سهمیه‌ها همچنان به همان روال قبلی است و در عمل برای جایگزینی لازم است سه نفر از فهرست بیمه خارج شوند تا بتوان یک نفر را جایگزین کرد. البته خبر ندارم که این اتفاق در حال حاضر می‌افتد یا نه؟ قرار بود با شیوه‌نامه بیمه کارگران ساختمانی که در دوره ریاست قبل سازمان نوشته شد، مساله بیمه کارگران ساختمانی حل شود که تاکنون اتفاق مثبتی نیفتاده است. آن شیوه‌نامه عملاً متوقف شده و هیچ خروجی مشخصی نداشته‌است.

وی ادامه داد: تا جایی که به‌خاطر دارم، آن شیوه‌نامه مربوط به بررسی سهمیه‌ها و ظرفیت شهرستان‌ها معب و استان‌ها بود. متأسفانه برای همین موضوع شیوه‌نامه نیز هزینه‌هایی از صندوق صرف شد اما خروجی مشخصی نداشت. قرار بود کار گروهی تشکیل شود تا مشخص کند سهمیه‌ها چگونه مصرف شوند، به چه‌نحوی اختصاص پیدا کند و جایگزینی افراد چگونه انجام شود اما این اتفاق نیفتاد.

هاشمی گفت: جلسه مشخصی در این خصوص برگزار نشده و اگر جلسه‌ای برگزار شده باشد، هیچ گزارشی به‌شکل‌های صنفی ارائه نشده‌است. همچنین کارگرایانی که طریق انجمن‌های صنفی چند سال در فهرست نوبت قرار دارند و از طریق سامانه رفاهی به تأیید سربازس و بازرس رسیده‌اند، عملاً هنوز تعیین تکلیف نشده‌اند.

گزارش

شرایطی که کارگران معان می‌توانند با ادامه فعالیت به‌خره تولید و اقتصاد کمک کنند، معرفی آن‌ها به بیمه‌بیکاری هزینه مضاعفی به دولت و صندوق بیمه‌بیکاری تحمیل می‌کند.

این کارگران در پایان گفتند: قرار است از مقرری بیمه‌بیکاری استفاده کنیم، در حالی که مسئولان همواره بر ضرورت حفظ اشتغال و جلوگیری از تعدیل نیرو در واحدهای تولیدی و صنعتی استنات تأکید می‌کنند. انتظار داریم به‌جای انتخاب ساده‌ترین راهکار، وضعیت شغلی ما را روشن کنند. این کارگران خواستار تعیین تکلیف وضعیت شغلی خود و جلوگیری از بیکاری و تعدیل نیرو در معادن سنگ‌آهن سیرجان شدند.

رفتند از دست ما؛ بازنشسته‌ها شکایت کردند: تعدادی از بازنشستگان حاضر در تجمع، شکایت و آنها را به دادگاه احضار کرده‌اند.

او یکی از ابعا تلخ و در عین حال عجیب این شکواییه را اتهام‌زنی کارفرما به نیروی انتظامی می‌داند و توضیح می‌دهد: «کارفرما در اظهارات و صور جلسه‌ای که به دادگاه فرستاده، گویا حتی از نیروهای انتظامی هم شکایت کرده. مدیران کارخانه در صور جلسه‌شان قید کرده‌اند که نیروهای کلانتری شهر صنعتی در محل حضور داشتند اما اقدامی برای جلوگیری از تجمع کارگران نکردند و موجب تشویق معترضان شدند؛ یعنی اینکه نیروهای انتظامی با حسن‌نیت پادرمیانی کردند و راه را برای پرداخت مطالبات ما باز گذاشتند، موجب ناراحتی و عصبانیت کارفرما شده‌است».

این فعال کارگری در پایان، از نایده گرفتن سال‌ها زحمت و فرسودگی جسمی کارگرانی گلایه می‌کند و می‌گوید: «تمام این بچه‌هایی که امروز آوار دادگاه‌ها شده‌اند، سال‌ها در کارگاه جوشکار، سنگ‌زن و کارگر کف کارگاه بوده‌اند. این‌ها از جان و روانشان مایه گذاشتند. همه ما سلامتی‌مان را سر کار از دست داده‌ایم؛ یکی کم‌رد در دارد، دیگری پادرد و زانو درد و آن یکی چشمش را از دست داده‌است. در همه‌جای دنیا از کارگر در زمان بازنشستگی تجلیل می‌کنند اما پادشاشکایت و پرونده‌سازی بود. ما فقط حق قانونی خودمان را می‌خواهیم. تورم هر روز بالاتر می‌رود و ارزش پولی که بایددهشت باده ماه پیش به ما می‌دادند، هر روز کمتر می‌شود. حق ما را بعد از این همه مدت نداده‌اند؛ از مطالبات‌کار هم هستند. مایه گوییم فقط حق ما را بدیدید تا برویم».

دوره باز پرداخت ۲۰ ساله به‌ازای هر واحد مسکونی در اختیار پروژه‌های ساخت مسکن کارگری قرار می‌گیرد و بنیاد مسکن همچنین یک کمک بلاعوض تکمیلی به ارزش ۲۰۰ میلیون تومان از محل حساب ۱۰۰ امام برای ساخت هر واحد مسکونی در این طرح پرداخت می‌کند. وی درباره چهارمین ابزار حمایتی در بسته تأمین مسکن کارگران گفت: معافیت مالیاتی صنایع در صورت هزینه‌کرد برای ساخت مسکن کارکنان، یکی دیگر از ابزارهای پیش‌بینی شده‌است. بر این اساس، کارخانه‌دار از ای بخشی از هزینه‌هایی که برای ساخت مسکن پرسنل خود انجام می‌دهند، از پرداخت مالیات‌های مختلف تولید معاف می‌شوند.

رحمانی خلیلی هدف از طراحی این بسته اعتباری را تشویق مدیران صنعتی و صاحبان کارخانه‌ها به جمع‌وجم افزایش منابع محدود برای خنده‌دار شدن کارگران عنوان کرد و گفت: اجرای این طرح موجب می‌شود امکانات و ظرفیت‌های بلااستفاده از جمله زمین‌های تحت مالکیت صنایع، در مسیر ساخت مسکن قرار گیرد.

این اراضی را به محدوده شهرها و درو برای ساخت و ساز آماده کنند تا از ظرفیت آن‌ها برای خنده‌دار کردن کارگران استفاده شود. وی با اشاره به دومین ابزار حمایتی این بسته اظهار کرد: در کنار واگذاری زمین رایگان وام ساخت مسکن به مبلغ ۵۰۰ میلیون تومان با

تا از این طریق، زمینه تأمین مسکن کارگران کارخانه‌ها فراهم شود.

معاون بر نامه‌ریزی بنیاد مسکن بیان کرد: در قالب این بسته بنیاد مسکن زمین رایگان در اختیار صنایع قرار می‌دهد تا کارگران فاقد مسکن در دهک‌های یک تا چهار در آمدی بتوانند با استفاده از این تسهیلات، صاحب خانه ملکی شوند. با توجه به اینکه سهم زمین در قیمت تمام‌شده مسکن بیش از ۵۰ درصد از رایی می‌شود، واگذاری زمین رایگان می‌تواند هزینه دسترس‌ی کارگران فاقد مسکن به‌خاستن خانه خود را کاهش دهد. رحمانی خلیلی تصریح کرد: همچنین در صورتی که کارخانه‌ها ارضی غیر قابل‌پار گذاری در خارج از محدوده شهرها داشته باشند، می‌توانند با پرداخت خدمات رایگان از زمین‌هاست مسکن،

بنیاد مسکن برای خنده‌دار شدن کارگران در دهک‌های یک تا چهار بسته‌ای شامل زمین رایگان، وام ۵۰۰ میلیونی و تسهیلات بلاعوض ۲۰۰ میلیون توانمی در نظر گرفته‌است.

به گزارش فرارو، «محمدحسین رحمانی خلیلی» معاون بر نامه‌ریزی بنیاد مسکن انقلاب اسلامی با تشریح جزئیات بسته مالی این بنیاد برای خنده‌دار شدن کارگران صنایع اظهار کرد: بنیاد مسکن با استفاده از دو مدل «مولدسازی را دی‌ها» و «هرم‌سازی منابع اعتباری»، تأمین مسکن ملکی برای دهک‌های یک تا چهار در آمدی در شهرها و روستاها آغاز کرده‌است. در همین راستا، بسته‌ای شامل چهار نوع ابزار اعتباری و تسهیلاتی برای صنایع در نقاط مختلف کشور طراحی و فعال شده‌است

گزارش